



ע"פ 52607/06/15 - עידן חן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 52607-06-15 חן נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]
כב' השופט אברהם אליקים
כב' השופט יחיאל ליפשיץ
המערער עידן חן
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת הבכירה פנינה ארגמן) בתיק פלילי 19502-04-14 מיום 11/05/15.

הערעור מופנה כנגד החלטתו של בית המשפט קמא להרשיע את המערער, וכתוצאה מכך על עונש המאסר המותנה שהוטל עליו.

המערער, יליד 1994, הורשע לאחר הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בכתב האישום, שבעובדותיו הודה כאמור המערער בהזדמנות הראשונה, תואר מקרה שארע ביום 30.01.2014 בשעה 01:35, שבו המערער איים על שוטר, בכך שאמר לו "אני אזיין אותך.. אתה לא יודע מי אני חכה מחר בתחנה יזיינו אותך... אני ישבתי על דקירה והעורך דין שלי הוציא אותי מזה... אני עדיין לא התחלתי איתך... מי אתה ילד בן 20 שקיבל תג...".

בהמשך, לא הסתפק המערער בדברים האלה, ואף התקרב אל השוטר בצורה מאיימת כשהוא זועם ואף אילץ את השוטר לסגת לאחור תוך שהוא ממשיך באמירות "תביא לי את הרישיון שלי עכשיו... אתה סיימת תביא לי את הרישיון שלי עכשיו אני אגיד לך מתי אתה מסיים" והכל מתוך כוונה להפחיד את השוטר ו/או להקניטו.

לאחר שהמערער הודה, נענה בית המשפט קמא לבקשת הסניגורית ב"כ המערער והפנה אותו לשירות המבחן לקבלת תסקיר, לרבות התייחסותו של שירות המבחן לשאלת הרשעתו.

בעניינו של המערער הוגש תסקיר מפורט, לפיו המדובר במערער השייך לקבוצת "הבגירים הצעירים" המנהל אורח חיים תקין ונעדר הרשעות קודמות. בזמן עריכת התסקיר תכנן המערער להירשם ולהשתלב בלימודי הנדסאים בטכניון. עובד בתחום המסעדות ומתכוון לנהל מסעדה עצמאית בסיוע כלכלי של אביו.

לגבי התייחסות המערער לנסיבות ביצוע העבירה, ציין שירות המבחן כי המערער אמנם הודה בדברים שאמר לשוטר,



אלא שלגישת המערער האמירות באו כתוצאה מיחס מזלזל ובלתי הוגן שהפגין כלפיו השוטר, שהוא שהוביל להתפרצות הנקודתית. בסופו של דבר, בא תסקיר שירות המבחן בהמלצה שלא להרשיע את המערער, זאת בעיקר לאור גילו הצעיר, תפקודו התקין כמו גם היעדר עבר פלילי.

בית המשפט קמא בחר שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן והרשיע את המערער, תוך שימת דגש על חומרת נסיבות ביצוע העבירה, וכדברי בית המשפט קמא בהכרעת הדין:

"[...] איני יכולה להתעלם מחומרת הנסיבות כפי שמפורט בכתב האישום וכפי שצינתי כאמור לעיל שכן אין מדובר באמירה נקודתית וספציפית כלפי השוטר במצב של עידנה דריתחא, אלא בהתנהגות מתמשכת הכוללת אמירות ואף התנהגות גופנית כלפי השוטר ואין לי ספק שהשוטר אשר נתקל בהתנהגות אלימה שכזו חש מאוים ומפוחד מהתנהגותו הברוטלית, אמנם מילולית, של הנאשם כלפיו. הנאשם לא הסתפק במילה אחת אלא כאמור פרץ ברצף של מילות איום כאשר חלקן חמורות ביותר וכאמור הוסיף לכך גם התנהגות אשר אילצה את השוטר אף לסגת לאחור כתוצאה מהתנהגותו במכלול" [עמ' 9 לפרו' הכרעת הדין, שורות 7-13].

עוד התרשם בית המשפט קמא, הן כתוצאה מהדברים שבאו לידי ביטוי בתסקיר והן משמיעת המערער עצמו, כי המערער לא לקח אחריות אמיתית ולא הפנים את החומרה היתרה שבמעשיו.

על כן, הרשיע כאמור בית המשפט קמא את המערער, והטיל עליו, מאסר מותנה בן 6 חודשים, של"צ בהיקף של 150 שעות ופיצוי למתלונן.

בהודעת הערעור וכן במסגרת הדיון בפנינו חזרה ב"כ המערער על כך שבעניינו של המערער הבגיר-צעיר שבפנינו ובנסיבותיו של תיק זה, יש לתת משקל רחב יותר לשאלת השלכת ההרשעה על עתידו של המערער, וזאת אף אם לא ניתן להצביע על השפעה קונקרטית ומיידית כפי שמורה הלכת כתב [ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1998); להלן: "הלכת כתב"].

בנוסף ציינה ב"כ המערער, כי מאז עריכת התסקיר חל שינוי והמערער כבר אינו מתכנן לפתוח מסעדה באופן עצמאי, אלא הוא יחל לימודי מכינה בטכניון באוקטובר הקרוב, ובהמשך הוא מתכנן להשתלב בלימודי הנדסאי ומהנדס ולהשתלב בעסק של אביו. לשיטתה, אם אכן כך יקרה, אזי לעובדת היותו מורשע בפלילים תהיה השפעה על עיסוקו כמהנדס.

ב"כ המערער ציינה בהגנותה כי היא "איננה מתכחשת" לחומרת העבירה שביצע המערער [עמ' 2 לפרו', שור' 5], אלא שלטענתה יש לשים דגש על כך שזוהי העבירה היחידה של המערער וכי במקרה זה האינטרס הציבורי מחייב מתן הזדמנות למערער והימנעות מהרשעה.

מנגד, ב"כ המשיבה הדגישה את חומרת האירוע והנסיבות בהן בוצעה העבירה וטענה כי יש להגן על עובדי ציבור בכלל ושוטרים בפרט המבצעים את עבודתם. לטענתה, הסף והתעוזה אליהם הגיע המערער בהתנהגותו כלפי השוטר מעידים על אישיותו.

באשר להתקיימות התנאים בהלכת כתב לעניין הימנעות מהרשעה, טענה ב"כ המשיבה כי המערער רק נרשם ללימודי



מכונה והוא טרם החל את לימודיו, לכן לא מתקיים התנאי של הפגיעה הצפויה בעתידו. על כן, בקשה ב"כ המשיבה שלא להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

דין:

לאחר שעיינו בתסקיר שירות המבחן, בהכרעת דינו המנומקת של בית המשפט קמא ובנימוקי ב"כ הצדדים, אנו קובעים כי דין הערעור להידחות.

העבירה בה הורשע המערער היא חמורה ביותר. מיותר להרבות מילים בנסיבות בהן אזרח צעיר מאיים ארוכות על שוטר לובש מדים, כשזה האחרון רק מבצע את תפקידו ומבקש מהמערער להציג לו רישיון נהיגה. בית המשפט קמא התייחס באופן יסודי לנסיבות החמורות שבהן בוצעה העבירה בעניינו, ובעיקר לכך שאין המדובר באמירה נקודתית שנאמרה כלפי שוטר, אלא בהתנהגות ברוטאלית מתמשכת ואלימות מילולית חמורה ביותר שאף אילצה את השוטר לסגת לאחור. להתנהגות מסוג זה אין ליתן יד במחוזותינו.

על כך יש להוסיף ולהדגיש את שצינו גם בית המשפט קמא ושירות המבחן, ניכר כי המערער לא לקח אחריות מלאה, כנה ואמיתית למעשיו, וגם בחלוף הזמן הוא מתרץ את מעשיו בכך שהיו תגובה להתנהגות בלתי הולמת של השוטר כלפיו.

עוד אנו סבורים כי המערער אינו עומד בתנאים שהותוו בהלכת כתב, ובעיקר התנאי לפיו על המבקש להימנע מהרשעה בעניינו להציג ולהוכיח פגיעה צפויה, קונקרטית וממשית בעתידו. בעניינו המערער לא הוכיח פגיעה שכזו והדברים נותרו ערטילאיים.

נציין כי ב"כ המערער הגישה לנו בסמוך לאחר הדיון החלטה שהתקבלה בבית משפט השלום בחדרה על-ידי אותו המותב, ושם בחר בית המשפט שלא להרשיע את הנאשמת בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. עיינו בהחלטה ואנו סבורים שאין בה כדי לשנות את מסקנתנו במקרה דנן.

מעבר לעקרון לפיו כל תיק ידון על-פי נסיבותיו, הרי שעיון בנימוקי ההחלטה מעלה כי באותו מקרה דובר באשה קשת-יום בת 50 אשר מגדלת ומפרנסת את ילדיה הקטינים לבדה. באותו מקרה הוכח לבית המשפט, במסמכים שהוצגו לו ובתשתית ראיתית, כי הרשעת הנאשמת תביא לפגיעה ביכולתה להשתלב ולעסוק בתחום אותו היא לומדת (אחות סיעודית) ולכן תפגע באופן ממשי בפרנסתה ובילדיה הסמוכים על שולחנה. עוד התרשם בית המשפט קמא כי חרטה של אותה נאשמת על אותו מקרה חד פעמי הינה כנה ואמיתית.

בנסיבות אלה אנו קובעים כי אכן היה מקום להרשיע את המערער כפי שקבע בית המשפט קמא, וכפי שנקבע בכלל המושרש ובהלכה הפסוקה לפיה נקודת המוצא היא כי נאשם שנמצא כי ביצע עבירה יורשע בדיון ויענש [ראו, למשל, ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון (פורסם בנבו, ניתן ביום 23.07.09)].

אשר על כן, הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לבאי כח הצדדים ותודיע על ביטול ישיבת יום ה- 27/10/15.



ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ו, 07 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

י. ליפשיץ, שופט

א. אליקים, שופט

י. אלרון - נשיא
[אב"ד]